

Lindberg: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning i Anledning af en Ytring af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), der til Anbefaling for at lægge Jernbanen vestligt i Jylland, for at faae Landet strax opdyrket, anførte et fra America hentet Exempel, at jeg troer, at en saadant Sammenligning er aldeles utilstrækkelig til at begrunde den Mening, han vil forsvare; thi det er ganske klart og vist, at saadanne Strækninger, som i America laae øde, naar de kom under Behandling, snart ville afgive et rigeligt Udbytte; men det Samme er aabenbart ikke Tilfældet med den Hedestrækning, som gaaer igjennem Jylland, hvoraf dog endeel aabenbart er af den Bestaafenhed, at der ikke kan være nogen rimelig Udset til, at man ved menneskelig Dyrtning vil kunne bringe noget stort Udbytte ud deraf, og der skal i ethvert Tilfælde ganske Andet end et Jernbaneanlæg til at gjøre det muligt, nemlig at skaffe saadanne Vandløb tilveie, som kunne gjøre Jordforpen efterhaanden mere og mere frugtbar. Naar den samme ærede Rigsdagsmand paa beraabte sig en Ytring af Etatsraad Westenholz som Beviis for, at den engelske Entreprenur ogsaa skulde være villig til at gaae ind paa ogsaa at paatage sig en Bane i vestlig Retning, dersom Regjeringen vilde blive ved det samme Tilbud, som ligger i Lovforslaget, saa forstod jeg idetmindste den ærede Folkethingsmand, som fremsførte Etatsraad Westenholz's Ord, saaledes, at denne Mand just havde erklæret, at paa en saadan vestlig Bane vilde Hr. Peto ikke gaae ind (Thorbrogger: Jeg yttrede mig derhen, at de ikke vilde gaae ind paa en vestlig Bane alene, men at de senere være villige til at slutte den vestlige Bane til den østlige). Endelig forekommer det mig ogsaa, at den vestlige Side af Jylland, forsaavidt der er Tale om, at Banen skal naae hen til den frugtbare Bestyft op mod Ringkjøbing, aldeles ikke er tabt af Syne, naar en Linie

skal føres fra Ribe til Skjern. Jeg maa dersfor holde mig til, hvad jeg tidligere har yttret, at vi med Hensyn til Anlaget af en Jernbane i Jylland gjøre fornuftigere i at stole paa, hvad saa kyndige Folk som Englænderne vilde gaae ind paa, end paa vore egne Planer; thi det kan dog aabenbart ikke være deres Hensigt, ved at skaffe $\frac{2}{3}$ af Kapitalen tilveie og risikere at tabe det Hele, at gjøre det, især for at den danske Regjering om kort Tid skal kunne overtage det hele Anlæg for $\frac{1}{3}$ af, hvad det har kostet.

Mee: Jeg beklager, at den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Hage), som allerede tidligere har vist megen Interesse for denne Sag, ikke nærmere har anvendt det Vædringsforslag, han vil stille til 2den Behandling; thi det er muligt, at vi paa dette orienterende Standpunkt af Sagen kunde derved komme hinanden nærmere; og, eftersom jeg troer, at dette for denne Sags Fremme i flere Henseender er vigtigt, saa vil jeg tillade mig at henstille til den ærede Rigsdagsmand, om han ikke maatte finde sig foranlediget til allerede nu at gjøre os bekendte dermed. Jeg maa nemlig antage, at det Forslag, som han vil gjøre, vil gaae i en medierende Retning, saaledes at det kunde vise sig, at vi maaskee her ikke ere saa langt fjernede fra hinanden, som det kunde synes ved den første Betragtning, naar den Eine — om jeg maa bruge det Udtryk — taler i Øst og den Anden i Vest, eller den Eine har Interesse for, at Banen udelukkende gaaer i østlig Retning, og den Anden, at den udelukkende gaaer i vestlig. Det forekommer mig, at Hovedtanken hos Alle dog egentlig er, at faae en Jernbane anlagt i Jylland, der kunde siges nogenlunde at forene de forskjellige Interesser, at den berører de mere cultiverede og frekventerede Egne, og tillige virker til at frugtbargjøre og fremme det hidtil vistsnok altfor meget forsømte Vestlands Opkomst.